

FINLANDS SENATS
LIVSMEDELSEXPEDITION

Helsingfors, den 11 juni 1918

Cirkulär n:o 1.

Cirkulär till landets samtliga
kommuner.

Såsom känt har livsmedelsbristen i vårt land under senaste tid allt mera tillskärpts. Brödsädesförråden äro alldeles obetydliga. Ladugårdsprodukterna hava i betydande mån minskats. Statens från utlandet inköpta lager av salt kött hava slutkonsumerats. Då dessutom kan fastslås, att vi utifrån äro i tillfälle att erhålla endast obetydliga kvantiteter livsmedel är det uppenbart, att vi i ingen händelse fullständigt förmå avvärja hungersnöden.

Det finnes likväl en del av vårt folk, vars bevarande från hungersnöden är vårt folks oavsliga skyldighet — det är vår unga armé. Hittills har arméns proviantering skett på ett någorlunda tillfredsställande sätt, beroende på den förståelse, med vilken man på olika håll i landet omfattat saken. Då likväl efter det den första hänförelsen lagt sig, de enskilda bidragen och den övriga privata hjälpsamheten blivit mindre, hava jämväl beträffande arméns proviantering uppstått svårigheter.

Vid i dag skedd behandling av detta ärende har Senaten med hänsyn till ställningens allvar ansett det nödvändigt att i avsaknad av andra livsmedel trygga sig till det visserligen dyrbara livsmedelsförråd som för närvarande står till buds, näml. vår boskapsstam. Då det visat sig, att genom frivilliga inköp kött i tillräcklig mängd ej kan anskaffas, är det nödvändigt, att kommunerna energiskt biträda vid denna anskaffning. Fördenskull har Senaten beslutit organisera denna anskaffning sålunda, att kreatursförsäljningsandelslagen, efter från de militära myndigheterna erhållen rekvisition, fördela skyldigheten att anskaffa den erforderliga boskapsmängden mellan de olika kommunerna och härom anmäla till boskapsanskaffningskommittén, som kommunalnämnden omedelbart äger sammanställa av sakkunniga personer och till vilken inkallas jämväl en medlem av den lokala skydskårens stab. Samtidigt bestämmes även orten och dagen då emottagning av boskapen bör äga rum. Boskapsanskaffningskommittén äger för sin del bestämma, vilka kreatursägare som skola skyldigkännas att

hämta sin boskap till dessa emottagningsplatser samt övervaka att föreskrifterna följas. Vid fördelningen av den erforderliga boskapen å de skilda kommunerna böra kreatursförsäljningsandelslagen taga i betraktande, att de kommuner, uti vilka boskap under revolutionen gått förlorad, ej överhövan betungas. Enligt samma grunder verkställa de lokala boskapsanskaffningskommittéerna fördelningen mellan kommunens jordbrukare.

Härvid böra de uppgifter, som erhållas vid den som bäst skeende deklarationen av husdjurens antal komma till användning.

Bringande ovanstående till kommunernas kännedom uppmanar Livsmedelsexpeditionen kommunerna att ofördröjligen skrida till åtgärder för sakens ordnande. För erhållande av uppgifter angående kommunens boskapsbestånd äger boskapsanskaffningskommittén hänvända sig till livsmedelsnämnderna, hos vilka finnas de av varje jordbrukare avgivna deklarationerna. Likaledes bör kommittén till livsmedelsnämnden anmäla om antalet från varje kommun för militära ändamål uttagna kreatur i och för anteckning i kommunens boskapsförteckningar.

För att denna anskaffning för militära behov, som huvudsakligast bör ske i form av levande boskap, må bli så litet betungande som möjligt för boskapsägarna, har Senaten samtidigt beslutit höja maximipriset för nötkreatur till 3 mark per kilogram levande vikt. På samma gång hava övriga pris i någon mån höjts.

Därjämte meddelas, att jämsides med denna uteslutande militära behov avseende anskaffning, böra kreatursförsäljningsandelslagen allt framgent, liksom även hittills, med ensamrätt till inköp anskaffa kött för övriga statsinrättningsars och den civila befolkningens behov genom frivilliga köp. Likväl borde boskapsägarna uppmanas att till livsmedelsnämnden göra anmälan om de kreatur de frivilligt försälja till kreatursförsäljningsandelslagen, enär desamma komma att tagas i betraktande vid framdeles skeende rekvisitioner av kreatur för militära ändamål.

Helsingfors, å Finlands Senats Livsmedelsexpedition, den 8 juni 1918.

H. G. Paloheimo

Väinö Ahla